

1. Опийте се!

Пѣсень на българския писателъ

Еднажки — обичай не е — тази книжка си купете!
Еднажки — обичай не е — тази книжка прочетете!

Ст. Михайловски

I.

О, вие що си български зовете,
Разпръснати на близу и далечъ
По български земи презъ вѣкветъ
Послушайте ми искрената речъ!

Вземете и четете мойтѣ книги!
На моя духъ тѣ свидната сж рожба,
На мойтѣ мисли ценни сж вериги
И вѣчна на душа ми сж изложба!

Вземете и четете мойтѣ книги!
Родихъ ги ази въ мжка, въ труденъ часъ:
България сама благослови ги
Съ благоволителенъ гальовенъ гласъ!

Недѣйте ли ракия, вино, бира
Поне единъ въвъ седмицата день,
Па дайте даръ на бедната ми лира,
На моя духъ народу посветенъ!

II.

Ехъ, тежко ми е тоя кръстъ да нося
Не ще и менъ другъ Симонъ да помогне;
Коравъ е залъга що днесъ ви прося,
Скръбъта ми никого не ще да трогне...

Но все пакъ тази ржка не ще престане
Да сѣе, да твори, да пѣй, да учи,
Дори кога покрита съ болки, рани,
Оцетъ и жлъчка сетенъ даръ получи!

Защото азбуката свѣтла наша
Отъ наши е намѣрена светию,
Тя за причастие светà е чаша
А не гърне за смрадъ и гнусотию.